

Απόφαση Π.Ε. NAP, 22 Σεπτεμβρίου 2018

30.09.18

Βασικά αποσπάσματα της Απόφασης της Πολιτικής Επιτροπής του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

Το πραγματικό δίλλημα δεν είναι «ΣΥΡΙΖΑ ή ΝΔ», δεν είναι «Μνημονιακή βαρβαρότητα με ευαισθησία ή με φιλελευθερισμό». Το πραγματικό δίλλημα είναι «Επέκταση και κλιμάκωση της μνημονιακής/καπιταλιστικής βαρβαρότητας και της πολεμικής απειλής ή Ανατροπή της από ένα ρωμαλέο εργατικό κίνημα και μια ισχυρή αντικαπιταλιστική αριστερά». Αυτό υπογραμμίζει στην απόφασή της η Π.Ε. του NAP που συνεδρίασε το Σάββατο 22 Σεπτέμβρη, χαράζοντας τις βασικές κατευθύνσεις και το πρόγραμμα δράσης για τους επόμενους μήνες:

Κεφάλαιο 1. Οι διεθνείς εξελίξεις

α. Το προηγούμενο διάστημα είχαμε σημαντικές εξελίξεις στο διεθνή χώρο τόσο όσο αφορά τη πορεία της παγκόσμιας οικονομίας, όσο και στο πεδίο των ενδοκαπιταλιστικών και ενδοιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών των γεωπολιτικών συγκρούσεων και του πολέμου.

Ξεχωρίζει η κρίση στην Αργεντινή και την γειτονική Τουρκία. Η Αργεντινή με την «κρίση του Πέσο» οδηγείται ξανά στο ΔΝΤ, 17 χρόνια μετά τη κρίση και την εξέγερση του 2001. Στη Τουρκία η μεγάλη πτώση της λίρας και η συνεπακόλουθη οικονομική κρίση αποτελεί σοβαρό γεγονός.

Δεν είναι τυχαίο ότι οι φόβοι για νέο κρισιακό ξέσπασμα πολλαπλασιάζονται στον οικονομικό και συνολικά στον αστικό τύπο. Φαίνεται ότι και σε αυτή τη φάση ο διεθνής καπιταλισμός παραμένει σε πλαίσιο αναταράξεων.

β. Στο ίδιο διάστημα η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ συνέχισε με επιταχυνόμενους ρυθμούς τη συστράτευση της με τις ΗΠΑ και τον αντιδραστικό άξονα με το Ισραήλ, την Αίγυπτο και την Κύπρο επιδιώκοντας να αναβαθμίσει την οικονομική και γεωπολιτική θέση του Ελληνικού κεφαλαίου. Πολύ μεγάλη σημασία έχει η εντονότερη σύνδεση με τις ΗΠΑ, ιδιαίτερα στο φόντο των πολιτικών και γεωστρατηγικών εξελίξεων στην περιοχή. Αποτυπώθηκε και στη ΔΕΘ με τιμώμενη χώρα τις ΗΠΑ, την πολύ ισχυρή παρουσία μεγάλων Αμερικάνικων εταιρειών όλων των κλάδων ιδιαίτερα των κρίσιμων για την περιοχή αλλά και της ναυαρχίδας του δου στόλου στη Θεσσαλονίκη και συνολικά την αντιμετώπιση που είχε επιφυλάξει η κυβέρνηση στους μηχανισμούς των ΗΠΑ.

Η όξυνση γύρω από τις γεωτρήσεις στις ΑΟΖ μοιάζει αυτή την στιγμή αναπόφευκτη καθώς στους αμέσως επόμενους μήνες πρόκειται να αρχίσουν γεωτρήσεις στα αμφισβητούμενα «οικόπεδα», τόσο από την πλευρά των ΗΠΑ / Κύπρου, όσο και από την πλευρά της Τουρκίας.

γ. Η Συμφωνία των Πρεσπών εντάσσεται στην ΕυρωΝατοική ολοκλήρωση των **Βαλκανίων** και ταυτόχρονα επισημοποιεί τα σχέδια της ντόπιας άρχουσας τάξης για επιβολή της Ελλάδας σε μια πιο αδύναμη και φτωχή χώρα καθώς και τη επιδίωξη της να παίξει πρωταγωνιστικό ρόλο, ως ο "επίσημος" εκπρόσωπος του NATO που διευρύνει την επιρροή του στην ευρύτερη περιοχή. Στα πλαίσια της ευρωνατοικής ολοκλήρωσης των Βαλκανίων προχωράει και η συμφωνία μεταξύ Σερβίας και Κοσόβου για επαναχάραξη συνόρων με ανταλλαγή εδαφών, με υποστήριξη των ΗΠΑ και διαφωνίας σε αυτή τη φάση της Γερμανίας. Εξέλιξη πολύ σοβαρή καθώς ανοίγει ζήτημα εθνικά καθαρών κρατών, επαναχάραξης

συνόρων που συνδέεται με τα σχέδια της Αλβανίας αλλά και άλλων στην περιοχή.

δ. Στη **Μέση Ανατολή** η πολεμική αντιπαράθεση και οι ανταγωνισμοί συνεχίζονται. Στη Συρία η προώθηση των Κυβερνητικών δυνάμεων συνεχίζεται το τελευταίο διάστημα. Με την ενίσχυση της Ρωσίας, του Ιράν και της Χεζμπολάχ του Λιβάνου οι δυνάμεις του Άσαντ εκκαθαρίζουν τις διάφορες εστίες τζιχαντιστών στην περιοχή που συνορεύει με το Ισραήλ και την Ιορδανία στη Νότια Συρία. Στα σύνορα με το Ισραήλ έχουν αναπτυχθεί Ρωσικές δυνάμεις. Οι Τούρκοι έχουν έρθει σε συμφωνία με τους Αμερικάνους για κοινή επόπτευση των συνόρων της περιοχής του Αφριν και της Μανμπιτζ.

ε. Στην **ΕΕ** παραμένει η κρίση και η αναζήτηση της επόμενης φάσης της, σε κατεύθυνση αντιδραστικής αναμόρφωσής της. Αυτό αντικατοπτρίζουν οι διεργασίες και συσπειρώσεις που συγκροτούνται εντός της, που αντιπροσωπεύουν και διαφορετικές κατευθύνσεις στο πλαίσιο πάντα του αντιδραστικού χαρακτήρα της ΕΕ. Από αυτή την άποψη είναι χαρακτηριστική και η αντιπαράθεση στο εσωτερικό του ΕΛΚ. Αξίζει να σημειώσουμε το **ακροδεξιό «ευρωσκεπτικιστικό» - αντιμεταναστευτικό - ρατσιστικό - φασιστικό μέτωπο** των Σαλβίνι - Όρμπαν - Λεπέν - AfD που δυναμώνει ραγδαία και απειλητικά από τη μια και από την άλλη την προσπάθεια συγκρότησης του νεοφιλελεύθερου, επιθετικού **φιλοΕΕ μετώπου της βαθύτερης ολοκλήρωσης της ΕΕ** των Μακρόν, Μέρκελ, Γιουνγκέρ κλπ με το οποίο συμπράττει και ο Τσίπρας. Στα πλαίσια των διεργασιών να σημειώσουμε και τη συγκρότηση στη Γερμανία, με πρωτοβουλία της **Σάρας Βάγκενκνεχτ (Die Linke)** το μέτωπο - κίνημα «Ξεσηκωθείτε» ή «**Σήκω**», με συμμετοχή Σοσιαλδημοκρατών - Πρασίνων - Die Linke και με κυβερνητική προοπτική. Αποτελεί **φιλοΕΕ μέτωπο**, με μοναδικό στόχο, όπως δηλώνει, τον περιορισμό του φασιστικού AfD και πολιτικές διόρθωσης της ΕΕ για να γίνει τάχα «*πιο ισότιμη και πιο δίκαιη*» (βλ. και ΜΕΡΑ - Γ. Βαρουφάκης κ.α.). **Στις συνθήκες αυτές γίνεται κραυγαλέα η απουσία αλλά και κατεπείγουσα η ανάγκη για τη συγκρότηση αντικαπιταλιστικού - αντικυβερνητικού - διεθνιστικού, αντιΕΕ μετώπου. Για την αποδέσμευση (έξοδο) από την ΕΕ από τη σκοπιά των εργατικών και λαϊκών συμφερόντων και με διεθνιστική προοπτική, όπως προτείνει και παλεύει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ.**

Το γενικό συμπέρασμα των διεθνών εξελίξεων είναι ότι, στο έδαφος της αδυναμίας του καπιταλισμού να ξεπεράσει με πειστικούς τρόπους την ύφεση, οι ενδοιμπεριαλιστικές και ενδοκαπιταλιστικές αντιθέσεις οξύνονται περαιτέρω. Οι δύο αυτές πλευρές διαπλέκονται όλο και πιο βαθιά. Τα εντεινόμενα προβλήματα σε αναπτυσσόμενες χώρες (πχ Τουρκία, Ιράν, Βενεζουέλα) συνδέονται με τους γεωπολιτικούς ανταγωνισμούς και την στάση ιδίως των ΗΠΑ. Το «μίγμα» γίνεται εκρηκτικό. Ειδικά τα τελευταία γεγονότα στη Μέση Ανατολή, η μεγάλη στρατιωτική άσκηση Ρωσίας-Κίνας, και η ενεργός συμμετοχή της Ελλάδα στα πλαίσια του ΝΑΤΟ με 3 φρεγάτες στη περιοχή, υπογραμμίζουν με τον πιο καθαρό τρόπο την εκτίμηση μας για το ότι η απειλή του πολέμου παραμένει ο βασικός κίνδυνος για το παρόν και το μέλλον των λαών.

Κεφάλαιο 2. Οι πολιτικές εξελίξεις

Εμπέδωση της βαρβαρότητας ή ανατροπή της;

Με την τυπική λήξη των προγραμμάτων τον Αύγουστο έχει ανοίξει η συζήτηση για την «μετά τα μνημόνια» περίοδο, σηματοδοτώντας την αρχή μιας νέας πολιτικής φάσης. Βασική επιδίωξη της κυβέρνησης, όλων των δυνάμεων του αστικού πολιτικού συστήματος, των δυνάμεων του κεφαλαίου και της ΕΕ είναι η **συμφωνία στο «μνημονιακό κεκτημένο» του κεφαλαίου, στις συμφωνίες και τις δεσμεύσεις με τους θεσμούς, στις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις, η διατήρηση του αντεργατικού και ταξικού μνημονιακού πλαισίου** που δημιουργήθηκε όλα αυτά τα χρόνια, με οριακές παραχωρήσεις και ευελιξία στην διαχείρισή του, ώστε να εξασφαλίσουν την μακρόχρονη σταθεροποίησή της κατάσταση.

Η Απόφαση της Π.Ε. του ΝΑΡ σημειώνει πως η **κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ επιχειρεί να πλασαριστεί** σαν η υπεύθυνη και φερέγγυα δύναμη που κατάφερε «να βγάλει τη χώρα από τα μνημόνια». Κοινωνικά ευαίσθητη δύναμη διαχείρισης της «μεταμνημονιακής πραγματικότητας», αλλά και δύναμη που έχει τη

στήριξη βασικών τμημάτων του κεφαλαίου και των ΗΠΑ-ΕΕ. Προσπαθεί να διαμορφώσει έναν έντονο διπολισμό. Ειδικά ο ΣΥΡΙΖΑ επαναφέρει το παλιό σχήμα «δημοκρατικές-προοδευτικές δυνάμεις» από τη μια και «ακροδεξιά - συντήρηση» από την άλλη και να συγκροτήσει μια νέα κεντροαριστερά με τον ίδιο σαν βασικό πυλώνα.

Ο πρόσφατος κυβερνητικός ανασχηματισμός εκφράζει την τάση για μόνιμη και συνολική, πιο δεξιά μετατόπιση του ΣΥΡΙΖΑ ως κυβέρνηση, κόμμα, πολιτική. Κυρίως δεξιά πολιτική διαρκείας. Ο ΣΥΡΙΖΑ επιδιώκει να γίνει ο βασικός πολιτικός εκφραστής και εργαλείο του ελληνικού καπιταλισμού για την ανασυγκρότησή του. Πατάει στο κλίμα μειωμένων προσδοκιών, την πολιτική απογοήτευση ευρύτερων τμημάτων του λαού και τη σημερινή κατάσταση του εργατικού κινήματος και της αριστεράς και με παροχές - ψίχουλα στα πιο φτωχά πληττόμενα τμήματα της κοινωνίας επιδιώκει να καλλιεργήσει τη λογική του μικρότερου κακού και της καλύτερης διαχείρισης.

Το σχέδιο που διακηρύσσει έχει τρία χαρακτηριστικά: ελάφρυνση κοινωνικών στρωμάτων, πραγματοποίηση αναγκαίων μεταρρυθμίσεων και παραγωγική ανασυγκρότηση. Έχει όμως και **μία βασική προϋπόθεση: τη δημιουργία φίλο-επενδυτικού κλίματος, η οποία αντικειμενικά σημαίνει μειωμένους μισθούς για τους εργαζόμενους, φορολογικές ελαφρύνσεις και επιδοτήσεις για το κεφάλαιο.** Ταυτόχρονα, προσπαθεί να εμφανιστεί σαν αντιεθνικιστική δύναμη που δίνει προοδευτικές λύσεις στα εθνικά θέματα (πχ. Μακεδονικό). Όμως, **η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ΑΝΕΛ αποτελεί τον κύριο πυλώνα του «ελληνικού εθνικισμού»,** δηλαδή της επιθετικής αστικής πολιτικής, για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων μέσα και έξω από την χώρα.

Η αφήγηση της κυβέρνησης συγκρούεται με την πραγματικότητα. Το μεγαλύτερο μέρος της κοινωνίας δυσκολεύεται καθημερινά, πλατιά κομμάτια των εργαζομένων ζούν οριακά. Οι τραγικές πυρκαγιές του καλοκαιριού (Μάτι - Κινέττα), εκτός από διαχρονικά θέματα που σχετίζονται με τον ελληνικό καπιταλισμό, αποτυπώνουν την κατάρρευση των δημόσιων υποδομών και των δημόσιων-κοινωνικών υπηρεσιών μετά από οκτώ χρόνια μνημονιακών πολιτικών.

Η **ΝΔ** βλέποντας την κυβέρνηση να προωθεί τη συγκεκριμένη πολιτική και να έχει και τη στήριξη ΗΠΑ-ΕΕ, **γίνεται απροκάλυπτη και «πλειοδοτεί» στην αντιλαϊκή πολιτική,** για να δείξει ότι εκείνη θα είναι πιο αποτελεσματική ως κυβέρνηση για το κεφάλαιο. Επιλέγει μια νεοφιλελεύθερη ατζέντα με ακροδεξιές αιχμές. Προβάλλει ένα επιθετικό πρόγραμμα βαθέματος του μνημονιακού πλαισίου σε ρόλο επισπεύδοντα για να προχωρήσουν τα μνημονιακά μέτρα και προωθεί την ακροδεξιά ατζέντα με στοιχεία εθνικισμού, αντιπροσφυγικού, ρατσισμού και αντικομμουνισμού. Ενισχύεται και συντηρεί και από τη μεριά της το διπολισμό με το ΣΥΡΙΖΑ, επιδιόδομη ταυτόχρονα σε ωμό αντικομμουνισμό.

Είναι αναγκαία η στοιχειοθετημένη και αυτοτελής κριτική στο πρόγραμμα της ΝΔ και παράλληλα η ανάδειξη της κοινής μήτρας των προγραμμάτων και των προτάσεων ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ, της συστημικής τους αναφοράς, της συμφωνίας τους στα βασικά ζητούμενα του κεφαλαίου, και της από κοινού υποστήριξης του μνημονιακού κεκτημένου, παρά τις υπαρκτές διαχειριστικές διαφορές τους που δεν αλλάζουν την ουσία της ασκούμενης και υποσχόμενης πολιτικής.

Αυτός ο εκσυγχρονισμένος, μνημονιακός διπολισμός, καταδικάζει τα υπόλοιπα κόμματα σε ρόλο κομπάρσου και δυνητικού συμμάχου της μίας ή της άλλης πλευράς. Παράλληλα γίνεται προσπάθεια αναδιάταξης της ακροδεξιάς ώστε να παίξει ρόλο στο πολιτικό σύστημα, για την απορρόφηση των κοινωνικών κραδασμών.

Η ρεφορμιστική αριστερά εμφανίζεται αναντίστοιχη των αναγκών της νέας πολιτικής φάσης. **Το ΚΚΕ ακολουθεί τη συνήθη τακτική των λελογισμένων οικονομικών αγώνων, των κομματικών κινητοποιήσεων και της «εκλογικής ενίσχυσης του κόμματος», η οποία σε αυτή τη φάση γίνεται το μέτρο και το κριτήριο για όλη του την παρέμβαση.** Η στάση του στα «εθνικά» θέματα και ειδικά στο Μακεδονικό έδειξε για μια ακόμη φορά το χαρακτήρα της «υπεύθυνης, πατριωτικής δύναμης» που στην ουσία συντάσσεται με την κυρίαρχη αφήγηση περί «αλυτρωτισμού των Σκοπίων» κλπ.

Η ΛΑΕ υποτάσσει τα πάντα στην εκλογική τακτική της και τη κοινοβουλευτική εκπροσώπηση της, με αποτέλεσμα κάθε κινηματική η πολιτική της παρέμβαση να κρίνεται με βάση την κοινοβουλευτική επιβίωση. Βασισμένη σε ένα πρόγραμμα διαταξικού, πατριωτικού αντιμνημονιακού προσανατολισμού και ηγεμονευόμενη από το πατριωτικό ρεύμα στα λεγόμενα εθνικά ζητήματα, εκφράζει έναν αντιιμπεριαλισμό – αντιαμερικανισμό, αποκομμένο από το αναγκαίο ταξικό και αντικαπιταλιστικό περιεχόμενο, ενώ είναι ανοιχτή σε λογικές υποστήριξης ενός από τα ιμπεριαλιστικά μπλοκ που συγκρούονται στα Βαλκάνια (Ρωσία). Ωστόσο δεν λείπουν στη βάση της ταλαντεύσεις, προβληματισμοί και διαφοροποιήσεις, όπως έδειξε η εμπειρία στο αντιπολεμικό, αντιεθνικιστικό ή το εργατικό κίνημα.

Το πραγματικό δίλημμα και ο πολιτικός στόχος της περιόδου

Όλα δείχνουν ότι έχουμε μπει ήδη σε μια παρατεταμένη προεκλογική περίοδο με κύρια χαρακτηριστικά το αστικό ΤΙΝΑ και τη διαμόρφωση ενός έντονου διπολισμού (ΣΥΡΙΖΑ-ΝΔ) δομημένου σε δευτερεύουσες πλευρές. Δεν μπορούμε να αποκλείσουμε έναν εκλογικό αιφνιδιασμό, ήδη όμως είναι προγραμματισμένη η ταυτόχρονη διεξαγωγή τριών εκλογικών αναμετρήσεων στις 26/5/2019 (Ευρωεκλογές, Περιφερειακές και δημοτικές εκλογές).

Εξειδικεύοντας τις αποφάσεις του 4^{ου} συνεδρίου μας διαμορφώνουμε ένα **σχέδιο αντιστροφής του κλίματος πολιτικής αμηχανίας που κυριαρχεί στο κόσμο, ενεργητικής παρέμβασης του λαϊκού παράγοντα**, ξεσπάσματος αγώνων που θα διεκδικούν ριζική βελτίωση της ζωής των εργατικής τάξης και του λαού, που θα αναδεικνύει επιθετικά τα εργατικά-λαϊκά δικαιώματα, θα οδηγούν στην απελευθέρωση και το ξήλωμα όλου του αντεργατικού ευρωμνημονιακού πλαισίου σε σύνδεση με τη **σύγχρονη ανατρεπτική αντικαπιταλιστική διέξοδο** και τη συνολική στρατηγική απάντηση, θα σπάνε στην πράξη τα διλήμματα, τη λογική του μικρότερου κακού, του βέλτιστου εφικτού και τη δικομματική αντιπαράθεση.

Το πραγματικό δίλημμα που έχει μπροστά της η ελληνική κοινωνία δεν είναι «ΣΥΡΙΖΑ ή ΝΔ», δεν είναι «Μνημονιακή βαρβαρότητα με ευαισθησία ή με φιλελευθερισμό». Το πραγματικό δίλημμα είναι «Επέκταση και κλιμάκωση της μνημονιακής/καπιταλιστικής βαρβαρότητας και της πολεμικής απειλής ή Ανατροπή της από ένα ρωμαλέο εργατικό κίνημα και μια ισχυρή αντικαπιταλιστική αριστερά». Άμεσο πολιτικό ζητούμενο είναι η συγκρότηση ενός αριστερού ανατρεπτικού μπλοκ δυνάμεων που, από εργατικές και λαϊκές θέσεις και στη βάση ενός αντικαπιταλιστικού προγράμματος, θα αποτελέσει τη πραγματική αντιπολίτευση στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ αλλά και στη ΝΔ και θα προβάλλει την άμεση εργατική – λαϊκή αντεπίθεση με ενωτικούς νικηφόρους αγώνες για την ανατροπή της βάρβαρης πολιτικής κυβέρνησης – ΕΕ – ΔΝΤ – κεφαλαίου με κύριους άξονες:

- Την κατάργηση όλων των μνημονίων μακράς διάρκειας (με σταθμούς το 2023 και το 2060) καθώς και της συνεχιζόμενης ενισχυμένης ευρωκηδεμονίας.
- Την άμεση κατάργηση των **714 ψηφισμένων μνημονιακών εφαρμοστικών νόμων που διατηρούνται σήμερα ολοζώντανοι** (ρατσιστικός υποκατώτατος μισθός για τη νεολαία, πλειστηριασμοί, ΕΝΦΙΑ, νέες περικοπές συντάξεων και λαϊκού αφορολόγητου κα).
- Την επιστροφή όλων των κλεμμένων εισοδημάτων και δικαιωμάτων, για πραγματικές αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις. Την δημόσια, δωρεάν παιδεία, υγεία, πρόνοια για όλους.
- Μόνιμη – σταθερή – πλήρη – ασφαλισμένη εργασία.
- Τη διαγραφή του ληστρικού και χιλιοπληρωμένου χρέους.
- Την έξοδο από την ΕΕ και το ΝΑΤΟ. Τη διάλυση του αντιδραστικού άξονα Ελλάδα-Ισραήλ-Αιγύπτου-Κύπρου. Την υπεράσπιση της ειρήνης, ενάντια στην πολεμική εκστρατεία του κεφαλαίου σε διεθνή και εσωτερική κλίμακα.
- Την πάλη για τις δημοκρατικές ελευθερίες και τα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα της εποχής μας ενάντια στον κοινοβουλευτικό ολοκληρωτισμό και την επιτροπεία. Τη συντριβή των φασιστικών και ρατσιστικών συμμοριών.

Κεφάλαιο 3. Η παρέμβαση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στις εξελίξεις

Ανατρεπτική αντικαπιταλιστική σφήνα

Στη φάση αυτή, ιδιαίτερη πολιτική σημασία αποκτούν 2 σημεία: α) η **στάση απέναντι στη νέα, άμεση και βαθύτερη σύμπλευση της κυβέρνησης και της αστικής τάξης με τα συμφέροντα και τους σχεδιασμούς των ΗΠΑ στη περιοχή.** β) η **στάση απέναντι στην ΕΕ και στις πρόσφατες πολιτικές εξελίξεις στην Ευρώπη.** Όχι μόνο για τις Ευρωεκλογές, αλλά και για τις Δημοτικές και Περιφερειακές εκλογές (πχ. Κλεισθένης, σχέσεις τοπικού κράτους - ΕΕ κα.), για τις Βουλευτικές εκλογές. Κυρίως για το εργατικό - λαϊκό κίνημα, την αποτελεσματικότητα και την προοπτική του.

Η παρέμβαση της μετωπικής αντικαπιταλιστικής αριστεράς και των δυνάμεων της κομμουνιστικής απελευθέρωσης μπορεί να λειτουργήσει σαν ανατρεπτική σφήνα στη νέα κατάσταση που επιχειρούν να διαμορφώσουν οι κυρίαρχες δυνάμεις. **Με άξονα την ΑΝΤΑΡΣΥΑ προβάλλουμε την ανάγκη μιας νέας πολιτικής συσπείρωσης** στη λογική της πολιτικής συνεργασίας, που θα απευθυνθεί στη νέα φάση κυρίως στους αγωνιστές του κινήματος και τον κόσμο της μαχόμενης αριστεράς που αναζητεί διέξοδο, αλλά και σε πολιτικές οργανώσεις - κινήσεις **για τη συγκρότηση ενός ευρύτερου ανατρεπτικού - αντικαπιταλιστικού ρεύματος, που θα παρέμβει στο μαζικό κίνημα, τα μεγάλα μέτωπα της περιόδου, τις πολιτικές εξελίξεις και στις επερχόμενες εκλογικές μάχες.** Διαμορφώνουμε την εκλογική μας τακτική με βάση αυτή την πρόταση και τα πολιτικά, προγραμματικά της χαρακτηριστικά.

Επιδιώκουμε την πολιτική και εκλογική συμπόρευση με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, αγωνιστών του μαζικού κινήματος και της μαχόμενης αριστεράς και μια σειράς πολιτικών οργανώσεων, κινήσεων και ομάδων της επαναστατικής, αντικαπιταλιστικής αντιμπεριαλιστικής και αντιδιαχειριστικής αριστεράς. **Υπηρετούμε την απόφαση της 4^{ης} συνδιάσκεψης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ** σύμφωνα με την οποία «**δεν υπάρχουν οι προϋποθέσεις** για μία εφ' όλης της ύλης πολιτική ή/και εκλογική συνεργασία, με ΛΑΕ και ΚΚΕ».

Για τις επόμενες τοπικές εκλογές

Οι επόμενες τοπικές εκλογές θα γίνουν στις 26/5/2019 μαζί με τις ευρωεκλογές. Θα είναι οι πρώτες με τη διακυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Η σημασία των διεργασιών στην προεκλογική περίοδο και του ίδιου του αποτελέσματος θα καταδείξει τη δυναμική των πολιτικών δυνάμεων, την έκταση της διαπλοκής των τοπικών αστών παραγόντων με τον ντόπιο πληθυσμό και το βαρόμετρο των λαϊκών διαθέσεων. Για το ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση και τις δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής αριστεράς θα είναι μια ισχυρή δοκιμασία για τη γραμμή μας, τη γείωση μας με την εργατική τάξη, τη νεολαία της αμφισβήτησης και τα πληττόμενα φτωχά λαϊκά στρώματα και την απήχηση των θέσεων μας.

Οι εκλογές θα γίνουν μετά την πρόσφατη ψήφιση του νόμου **Κλεισθένης Ι**, που προχωρά τις αναδιαρθρώσεις σε δήμους και περιφέρειες, ώστε να αναλάβουν ευρύτερο ρόλο στο συνολικό σχεδιασμό για συρρίκνωση και ιδιωτικοποίηση δημόσιων λειτουργιών πρόνοιας, καθαριότητας κλπ, την εκχώρηση δημόσιων χώρων- περιουσίας, αγαθών και πλούτου στο κεφάλαιο (βλέπε και την κυβερνητική απόφαση που βγήκε στο φως για το πέρασμα 10.119 ακινήτων στο Υπερταμείο), στήριξη επιχειρήσεων, κλπ. Όλα αυτά με την εξασφάλιση ευρύτερων συναινέσεων των πολιτικών δυνάμεων από τη νέα λειτουργία δήμων και περιφερειών και τα αποτελέσματα που θα προκύψουν από το εκλογικό σύστημα με την εκδοχή της απλής αναλογικής. **Για αυτό κρίσιμα ζητήματα για την συγκρότηση της παρέμβασής μας αποτελούν η απόρριψη του Κλεισθένη, η αντιπαράθεση με διαχειριστικές λογικές και η συμφωνία ότι σε καμία περίπτωση οι συνδυασμοί που στηρίζουμε ή συνεργαζόμαστε δεν θα αποτελέσουν τμήμα μιας μόνιμης ή ευκαιριακής «δημαρχιακής πλειοψηφίας».** Ξεχωρίζουμε ιδιαίτερα το ρόλο της ΕΕ στην οργάνωση της καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης στην πόλη, καθώς και την αντιπολεμική, αντιαμερικανική, αντινατοϊκή παρέμβαση ειδικά στις περιοχές που ανοίγουν ζητήματα νέων Νατοϊκών εγκαταστάσεων (Αλεξανδρούπολη, Νότιο Αιγαίο κ.α.) αλλά και αναβάθμισης των παλαιότερων (Σούδα, Λάρισα).

Οι εκλογές θα διεξαχθούν σε ένα περιβάλλον που, εκτός από τα προβλήματα που οξύνονται από την πολιτική της κυβέρνησης και οι δημοτικές και περιφερειακές αρχές υλοποιούν μια **αντιλαϊκή-αντεργατική και περιβαλλοντοκτόνα πολιτική** που εκδηλώνεται με την φορομπηξία, την

επέκταση-καθιέρωση της ελαστικής και προσωρινής εργασίας, την ακρίβεια στην παροχή υπηρεσιών με ανταποδοτικά κριτήρια, την κατάργηση δωρεάν υπηρεσιών πρόνοιας (τροφεία σε παιδικούς σταθμούς, αποκλεισμοί παιδιών κλπ), την υποβάθμιση δημόσιων χώρων, υποδομών, ενώ, συναινούν στην επέλαση των επενδυτών για πλήρη παράδοση στο κεφάλαιο του χώρου και του περιβάλλοντος στο όνομα της καπιταλιστικής ανάπτυξης (ήδη προχωρούν οι διαδικασίες για το Ελληνικό, Κασσιόπη κ.α.). Και είναι συνυπεύθυνες για την ανυπαρξία έργων πολιτικής προστασίας που αντανάκλα την κατάρρευση των δημόσιων υποδομών, με τραγικές και δολοφονικές συνέπειες όπως κατέδειξαν η ρύπανση του Σαρωνικού, η πλημύρα στη Μάνδρα, οι φωτιές σε Εύβοια, Κινέττα, Μάτι, κ.α..

Αυτές οι εξελίξεις επιδρούν καθοριστικά στον συσχετισμό δυνάμεων στις τοπικές κοινωνίες, και γίνονται αντικείμενο σοβαρών αγώνων. Χαρακτηριστικά παραδείγματα: Σκουριές, εξορύξεις, ιδιωτικοποίηση δρόμων (πχ Εγνατία), δημόσιων υποδομών (π.χ. ΔΕΥΑ Βόλου, σκουπίδια στην Πελοπόννησο, Δυτική Μακεδονία κ.α.) και πολιτιστικής κληρονομιάς (Χανιά), ανεμογεννήτριες.

Έτσι, η κριτική και η αντιπαράθεση στην καπιταλιστική ανάπτυξη και τις επιδιώξεις του κεφαλαίου με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που παίρνει σε κάθε περιοχή αποτελεί κρίσιμο πολιτικό και φυσιογνωμικό ζήτημα.

Παράλληλα, και στην τελευταία θητεία σε δήμους που η διοίκηση ήταν στην «αριστερά», είτε είχε τη διαχείριση το ΚΚΕ (Καισαριανή, Πετρούπολη, Χαϊδάρι κλπ), είτε άλλοι (Χαλάνδρι, Κερατσίνι, Φιλαδέλφεια, κλπ.), αποδείχτηκε ότι δεν μπόρεσαν να δημιουργήσουν ένα διαφορετικό υπόδειγμα «αυτοδιοίκησης» και φιλεργατικής πολιτικής, όχι λόγω ανικανότητας των δημοτικών αρχών, αλλά ακριβώς λόγω του ρόλου και των **ασφυκτικών ορίων της τοπικής διοίκησης, ως μακρύ χέρι του κεντρικού κράτους.**

Ήδη **στο αστικό στρατόπεδο έχουν ξεκινήσει διεργασίες για συμμαχίες**, την προβολή υποψηφίων περιφερειάρχων και δημάρχων, τον προσεταιρισμό υποψηφίων για τα ψηφοδέλτια. Εκτός από τους κομματικούς που θα πάρουν το χρίσμα από ΣΥΡΙΖΑ, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, Ποτάμι, κλπ εμφανίζονται και οι παράγοντες που διεκδικούν την υποστήριξη των κομμάτων. Ενώ, φαίνεται ήδη ότι θα εμφανιστούν και νέα μορφώματα από όλο το πολιτικό φάσμα (λόγω της δυνατότητας εκλογής έδρας με το νέο σύστημα και από μικρούς συνδυασμούς).

Παράλληλα, στην αριστερά: Το **ΚΚΕ** θα κινηθεί στο μοντέλο της πανελλαδικής παρουσίας μέσα από τη *Λαϊκή Συσπείρωση*, απευθυνόμενο και σε κομμάτια ανένταχτων αγωνιστών και με πιο σαφείς θέσεις για το ρόλο της τοπικής διοίκησης από παλιότερα. Η **ΛΑΕ** προετοιμάζεται με γραμμή για «συγκρότηση αυτοδιοικητικών συσπειρώσεων και πρωτοβουλιών ή τη στήριξη και ενίσχυση υπαρχόντων στη βάση των τοπικών προβλημάτων, προτάσεων και αγώνων για τη λύση τους σε κατεύθυνση αντιμνημονιακή, αντινεοφιλελεύθερη και ενιαιομετωπική» με «προώθηση συμπορεύσεων σε τοπικό επίπεδο, με όρους δημιουργίας “από τα κάτω”, πρωτοβουλιών, δράσεων κινηματικού χαρακτήρα, αυτοδιοικητικών κινήσεων κλπ με συλλογικότητες- ομάδες ή πρόσωπα ...». Οι **θέσεις της είναι διαχειριστικές με αυταπάτες** για ύπαρξη τοπικής «αυτοδιοίκησης», δήμους στην υπηρεσία του λαού και «ορθή» επανάληψη της παρέμβασης ΣΥΡΙΖΑ.

Σε αυτό το τοπίο η προβολή των θέσεων της **αριστερής, αντικαπιταλιστικής, αντιδιαχειριστικής πτέρυγας για το τοπικό κράτος**, η μεγαλύτερη δυνατή συσπείρωση του πρωτοπόρου αγωνιστικού δυναμικού στις γραμμές των κινήσεων περιφερειών και πόλεων, η παρέμβαση στις τοπικές εκλογές και αποτελέσματα με εκλογή συμβούλων συμβάλλουν στη συνέχεια της συνολικής προσπάθειας μας για την υπόθεση της οικοδόμησης της πτέρυγας, του μετώπου και των όρων για την κομμουνιστική υπόθεση. Επιβάλλεται η έγκαιρη θεωρητική και οργανωτική προετοιμασία μας.

Ξεκινάμε με την **ύπαρξη 12 περιφερειακών και 30 αριστερών αντικαπιταλιστικών ή με αντικαπιταλιστική κατεύθυνση κινήσεων πόλης. Στόχος μας μπορεί να είναι από την εκλογική μάχη οι κινήσεις της πτέρυγας σε περιφέρειες και δήμους να βγουν ενισχυμένες.**

...

Κεφάλαιο 4. Τα βήματα για τον σύγχρονο κομμουνιστικό φορέα

Στις σημερινές συνθήκες αναβαθμίζεται η ανάγκη σύνδεσης των άμεσων απαντήσεων στο μαζικό κίνημα, στα μέτωπα πάλης και την τρέχουσα πολιτική παρέμβαση με την στρατηγική απάντηση. Το περιεχόμενο και τα βήματα στην **υπόθεση του νέου προγράμματος και κόμματος της κομμουνιστικής απελευθέρωσης** δεν κινούνται «πέρα και έξω» ή «μετά και πάνω» από τους αγώνες και τις τρέχουσες πολιτικές εξελίξεις, αλλά αντίθετα οφείλουμε να τα αντιμετωπίζουμε ως **«τώρα και μέσα»** στη δράση τις απαιτήσεις και τις ανάγκες του κόσμου που θέλει να αγωνιστεί για την υπέρβαση της σημερινής κατάστασης στο κίνημα και την αριστερά.

Με αυτό το πνεύμα αντιμετωπίζουμε και τη διαδικασία στρατηγικής ανασυγκρότησης, επικαιροποίησης της απάντησής μας όπως επιχειρούμε μέσα από τη διαδικασία της συζήτησης για την **Πρόταση Προγραμματικής Διακήρυξης** καθώς και τα βήματα για τον **κομμουνιστικό φορέα**, τα οποία έχουν άμεση αξία χρήσης, δεν είναι μια ασύμπτωτη διαδικασία με το πώς εξελίσσεται η καθημερινή ταξική πάλη.

Προχωράμε με πλατιά οργανωτική επιτροπή μαζί με αγωνιστές από το δυναμικό που συμμετέχει στο διάλογο και τα βήματα για σύγχρονο πρόγραμμα και κόμμα **στη διοργάνωση Διήμερου για την ιστορία του ελληνικού κομμουνιστικού κινήματος και τη θεωρία του επαναστατικού κόμματος** (στην Αθήνα στις **10-11 Νοέμβρη 2018**)

Το επόμενο διάστημα διοργανώνονται και άλλες **συσκέψεις** σε πόλεις, κλάδους και γειτονιές για τη συζήτηση και τη συσπείρωση του δυναμικού που ενδιαφέρεται για ένα σύγχρονο κομμουνιστικό πρόγραμμα και κόμμα. Αξιοποιούμε τη θετική εμπειρία των 3 συσκέψεων που οργανώθηκαν από την Οργάνωση Αττικής από τον Ιούνιο μέχρι το Σεπτέμβριο.

Ταυτόχρονα προχωρά και η διαδικασία για την **πανελλαδική συνδιάσκεψη του NAP** για τη συζήτηση και έγκριση ανανεωμένης **Πρότασης Προγραμματικής Διακήρυξης**, για μια ουσιαστική συμβολή στην πορεία προς τη νέα κομμουνιστική οργάνωση. Η συνδιάσκεψη θα γίνει στην Αθήνα στις 14-16 Δεκέμβρη. Με την απόφαση της ΠΕ της 13/10 και την κατάληξη της νέας ΠΠΔ, δημοσιοποιείται το κείμενο και ξεκινάνε οι διαδικασίες της συζήτησης στη οργάνωση και του δημόσιου διαλόγου για την ΠΠΔ στα πλαίσια του χαρακτήρα που περιγράψαμε στην απόφαση της ΠΕ στις 7/7.

...

Κεφάλαιο 5. Για το μαζικό κίνημα και τα μέτωπα πάλης

Για το εργατικό-συνδικαλιστικό κίνημα

Ιδιαίτερη πρέπει να είναι η συμβολή μας στην αποδόμηση της αφήγησης της κυβέρνησης και του κόμματος του ΣΥΡΙΖΑ. Συγκεκριμένη αποκάλυψη του ταξικού χαρακτήρα των μέτρων που εξαγγέλλει η κυβέρνηση. Δεν πρόκειται απλώς για «ψίχουλα», και για «νέα μοιρασιά της φτώχειας», αλλά υπηρετούν μια βαθύτερη αναδιαθροτική λογική. Η μείωση των φορολογικών συντελεστών για τους βιομήχανους και τα νέα κίνητρα για επενδύσεις αποτελούν το κεντρικό σημείο του τρέχοντος προγράμματος της κυβέρνησης. Ακόμα και η πολυδιαφημισμένη αύξηση του κατώτατου και η κατάργηση του υποκατώτου μισθού θα γίνει με δώρο στους εργοδότες την επιδότηση των ασφαλιστικών εισφορών από το δημόσιο δηλαδή από τη φορολογία των εργατικών και λαϊκών στρωμάτων. Η μείωση κατά 4% της φορολόγησης των επιχειρήσεων από 1/1/19 συμβαδίζει με τη δραστική μείωση του αφορολόγητου της εργατικής τάξης από 1/1/2020, παίρνουμε δηλαδή από τους εργαζόμενους και δίνουμε στους εργοδότες. **Το νέο τσεκούρι στις συντάξεις ύψους 8 δισεκ. Ευρώ για την τετραετία 2019 - 2022** (έστω κι αν αναβληθεί μέχρι τις εκλογές) παραμένουν με τα «αντίδωρα» των επιδομάτων αλληλεγγύης και της επιδότησης ενοικίου στα πιο φτωχά λαϊκά στρώματα. Η κλασική λογική «σου παίρνω 3 και σου δίνω 1» είναι η αντίληψη της κυβέρνησης για το τι σημαίνει «κοινωνικά ευαίσθητη διαχείριση». **Τα ψηφισμένα στη βουλή, θηριώδη πρωτογενή πλεονάσματα 3,96% του ΑΕΠ για το 2019, 4,15% για το 2020, 4,53% για το 2021, και 5,19% για το 2022 (!) είναι προφανές ότι θα βγουν** από την πλάτη των

λαϊκών στρωμάτων, από τις περικοπές σε υγεία, παιδεία και συνολικά τις κοινωνικές υποδομές.

Το κύριο είναι πως θα συμβάλλομε στην ενεργητική παρέμβαση του λαϊκού παράγοντα που διεκδικεί ριζική βελτίωση της θέσης των λαϊκών στρωμάτων και το ξήλωμα όλου του αντιδραστικού ευρωμνημονιακού καθεστώτος, **για να σπάνε στην πράξη τα διλήμματα, του μικρότερου κακού, η εξάρτηση των διεκδικήσεων από το τι επιτρέπει ο «δημοσιονομικός χώρος», η παράλυση του μαζικού κινήματος δια της δήθεν «σταδιακής βελτίωσης» και η δικομματική, εκλογική αντιπαράθεση.** Για να πάρουμε σήμερα πίσω όσα μας έκλεψαν τα χρόνια των μνημονίων. Σημαντικό ρόλο θα παίξει η ενεργοποίηση της Πρωτοβουλίας Πρωτοβάθμιων Σωματείων για το Συντονισμό, το άνοιγμα της σε νέα σωματεία και εργατικές συλλογικότητες.

Αυτό το πολιτικό και διεκδικητικό περιεχόμενο, που έχουμε περιγράψει, επιδιώκουμε να συμβάλλει άμεσα στο ξέσπασμα εργατικών - λαϊκών αγώνων, να συγκροτεί μια ευρύτερη κοινωνική - αγωνιστική και τελικά πολιτική πρωτοπορία μέσα στο λαό και τη νεολαία, η οποία θα πρωταγωνιστήσει σε μια νέα στροφή στο εργατικό - λαϊκό κίνημα και τη μαχόμενη αριστερά. Επιμένουμε στην ανάγκη της αναγκαίας στροφής στο λαϊκό κίνημα, σε αντίθεση με τη ρεφορμιστική αριστερά ΚΚΕ και ΛΑΕ που του επιφυλάσσουν ρόλου παρακολουθητή των πολιτικών και κυρίως κοινοβουλευτικών τους πρωτοβουλιών. **Παρά τις δυσκολίες, όπως έδειξε και η πρόσφατη μαζική συγκέντρωση και διαδήλωση της Καμάρας (ΔΕΘ) και το δυναμικό που συσπειρώθηκε στο κείμενο υπογραφών, αλλά και μια σειρά απεργιακές μάχες σε χώρους (Λιμάνια, Cosco) και άλλες πρωτοβουλίες στο εργατικό κίνημα όπως η πρωτοβουλία σωματείων βάσης για απεργία για τις ΣΣΕ, υπάρχουν δυνάμεις που μπορούν να συμβάλλουν στην αναγκαία ταξική ανασυγκρότηση του κινήματος.**

Για το αντιπολεμικό κίνημα

Στην απόφαση της 7/7 υπογραμμίσαμε τη σημασία του περιεχομένου και του χαρακτήρα της αντιπολεμικής μας παρέμβασης καθώς και της επίδρασης της γενικά στην συζήτηση που γίνεται στο μαχόμενο κόσμο. Ανοίγουμε τη συζήτηση και καταθέτουμε λογική και πλαίσιο αιτημάτων, καθώς και αντίστοιχες δράσεις που θα κάνουν την αντιπολεμική πάλη υπόθεση του μαζικού κινήματος.

Ένα τέτοιο πλαίσιο θα στηρίζεται στα εξής:

Αγώνας για την αποτροπή του πολέμου ενάντια στην ελληνική ολιγαρχία, τον ιμπεριαλισμό και τον εθνικισμό. Όχι στις πολεμικές δαπάνες - λεφτά για τις λαϊκές ανάγκες, όχι στην πολεμική προετοιμασία - να ηττηθεί η κυβερνητική πολιτική που εξυπηρετεί τα συμφέροντα του κεφαλαίου και συμπλέει με τους επικίνδυνους σχεδιασμούς ΗΠΑ-NATO-ΕΕ. Δεν πολεμάμε για NATO-ΕΕ-Ελληνική ολιγαρχία, για τις ΑΟΖ και τις εξορύξεις των πολυεθνικών. Καμιά εμπλοκή σε επεμβάσεις, κανένας φαντάρος έξω από τα σύνορα. Όχι στους ανταγωνισμούς για τα συμφέροντα του κεφαλαίου (Ελλάδας-Τουρκίας και γενικότερα), φιλία και αλληλεγγύη των λαών, ενάντια στο εθνικιστικό μίσος και το ρατσισμό. Όχι στον άξονα Ελλάδα-Κύπρου-Ισραήλ-Αιγύπτου υπό τις οδηγίες των ΗΠΑ, να κλείσουν οι βάσεις NATO-ΗΠΑ και να μην ανοίξει καμία νέα, έξω η Ελλάδα από NATO και ΕΕ, έξω το NATO και όλοι οι ιμπεριαλιστές από την περιοχή μας.

Όχι στην Ευρώπη-φρούριο, όχι στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, η Ελλάδα δεν θα γίνει Γκουαντανάμο για τους πρόσφυγες, πλήρη δικαιώματα και δυνατότητα ελεύθερης μετακίνησης στους πρόσφυγες.

Αγώνας μέσα κι έξω από το στρατό για τα δικαιώματα των στρατευμένων.

Αντιπαλεύουμε σε κάθε χώρο την έκφραση της πολεμικής προετοιμασίας και της προώθησης του милитарισμού, της σύνδεσης με το στρατό και τις επιδιώξεις του, την λογική της «εθνικής ενότητας». Π.χ. ειδικό μέτωπο στα πανεπιστήμια ενάντια στη στρατιωτική και Νατοϊκή έρευνα. Στα σχολεία και τους μαθητές στη «γνωριμία» με το στρατό. Σε χώρους εργασίας στην αξιοποίηση υποδομών για Νατοϊκούς σκοπούς κλπ.

...

Πλειστηριασμοί, λαϊκά προβλήματα

Το βιοτικό επίπεδο και οι συνθήκες ζωής της εργατικής τάξης, της νεολαίας και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων με τα δρομολογημένα μνημονιακά μέτρα δέχονται συνεχή πλήγματα και οι κοινωνικές ανισότητες θα μεγεθύνονται διαρκώς. Χρέος της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, του εργατικού και νεολαιίστικου κινήματος να πρωτοστατήσουν στον αγώνα για την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών και δικαιωμάτων. Φορείς του κινήματος και της πτέρυγας, σωματεία, φοιτητικοί σύλλογοι, συλλογικότητες γειτονιών, εργατικές λέσχες, πρωτοβουλίες, επιτροπές καθώς και εργατικά σχήματα, κινήσεις πόλεων και περιφερειών να δράσουν για την υπεράσπιση και διεκδίκηση του δικαιώματος στη στέγαση, στα δημόσια αγαθά και το δημόσιο χώρο, ενάντια στη φορομπηξία, στην εμπορευματοποίηση και την καταστροφή του περιβάλλοντος συσπειρώνοντας τα πληττόμενα κομμάτια και ξεδιπλώνοντας αγώνες και διεκδικητικές δράσεις. **Πεδία που ήδη έχουν ανοίξει και χρειάζεται οι δυνάμεις μας σε όλες τις περιοχές που έχουν τα προβλήματα να δράσουν είναι :**

Δικαίωμα στη στέγαση. Οι πλειστηριασμοί με βάση το σχεδιασμό κράτους - τραπεζών θα πολλαπλασιαστούν το επόμενο διάστημα και θα κατέβει και όριο του ύψους των δανείων και της αξίας της κατοικίας, άρα θα περιλάβει ακόμα περισσότερους φτωχούς. Πάνε για 50.000 πλειστηριασμούς μέχρι τις εκλογές, δηλαδή 5-6.000 τουλάχιστον το μήνα και μέσα σε αυτούς θα είναι ακόμα περισσότερα ! Πρόκειται για τεράστιο νούμερο ενδεικτικό της αναδιάρθρωσης που επιχειρείται να γίνει στο θέμα της κατοικίας και της μικρής περιουσίας. Χρειάζεται η άμεση ενεργοποίηση όλων των συλλογικοτήτων για την υπεράσπιση του δικαιώματος στη στέγαση, για τη ματαίωση των πλειστηριασμών, των εξώσεων, των διακοπών ρεύματος και νερού. **Να πολλαπλασιαστούν οι δράσεις σε όλες τις περιοχές με βάση το παράδειγμα της Θεσσαλονίκης. Να προχωρήσει ο Συντονισμός δράσεων** και να υπάρξει βαθύτερη πολιτικοποίηση του με στόχους κατά των τραπεζών κλπ

Παράλληλα, **η στέγαση των φοιτητών** με την ανυπαρξία και υποβάθμιση των φοιτητικών λεσχών σε πολλές πόλεις και τα πανάκριβα ενοίκια σε αρκετές περιοχές αναδειχνεται σε ένα πεδίο για διεκδίκηση και πάλη για το φοιτητικό κίνημα.

Φορομπηξία, κατασχέσεις, ακρίβεια, συρρίκνωση δημόσιας πρόνοιας και της ασφάλισης. Η αφαίμαξη της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων εντείνεται με την αναμενόμενη μείωση του αφορολόγητου και την παγίωση της **πολλαπλής φορολόγησης** (εισόδημα-τεκμήρια διαβίωσης, ΦΠΑ, ΕΝΦΙΑ, δημοτικά τέλη, κλπ), την επέκταση διοδίων, την **ακρίβεια** σε τρόφιμα, μετακίνηση, ρεύμα και νερό, τα τροφεία και τους αποκλεισμούς στους παιδικούς σταθμούς, την παροχή **υπηρεσιών με ανταποδοτικότητα**. Η οικονομική **βία των ηλεκτρονικών κατασχέσεων** πλήττει όλο και περισσότερους. Τα θέματα αυτά αποτελούν πεδίο που χρειάζεται άμεσα να ασχοληθούν οι κινήσεις, τα σχήματα, τα σωματεία και οι συλλογικότητες συνδέοντας τα με τη συνολική ανατροπή του μνημονιακού σφαγείου.

Συνθήκες ζωής-υποβάθμιση περιβάλλοντος. Η ρύπανση το Σαρωνικό, οι πλημύρες στη Μάνδρα, οι πυρκαγιές στο Μάτι, Κινέττα, κ.α. με τις δραματικές συνέπειες, οι σχεδιασμοί για εξορύξεις, ιδιωτικοποίηση του νερού, για την εκποίηση όλων των δημόσιων αγαθών, χώρων, κτιρίων και υποδομών υπογραμμίζουν με το πιο οδυνηρό τρόπο τη καταστροφή του περιβάλλοντος από την καπιταλιστική «ανάπτυξη», τη διάλυση των κοινωνικών υπηρεσιών, την αδιαφορία του κράτους και των δυνάμεων του επίσημου πολιτικού συστήματος, τις συνέπειες των μνημονίων και των θηριωδών πλεονασμάτων πάνω στις ανάγκες και τη ζωή του λαού. Ο χειμώνας θα οξύνει τα προβλήματα των πυρόπληκτων. Η μοναδική πιθανότητα να αντιστραφεί η κατάσταση είναι η ενεργητική κινηματική παρέμβαση των πληγέντων. Σε αυτό καλούμαστε να συμβάλλουμε μέσα από τις κινήσεις πόλης, τις περιφερειακές κινήσεις, την Αντικαπιταλιστική Ανατροπή στην Αττική, τις εργατικές λέσχες και άλλες μορφές δράσης και αλληλεγγύης που συμμετέχουν οι δυνάμεις μας. Βρεθήκαμε στη Κινέττα και το Μάτι από τη πρώτη στιγμή, διοργανώσαμε μαζική περιοδεία στις περιοχές που χτύπησε η φωτιά στις 29/7 με σημαντικά θετική αποδοχή.

Συμμετέχουμε στο κίνημα κατά των εξορύξεων στην Ήπειρο, στο κίνημα ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του Νερού στη Μαγνησία, ενάντια σε εμπορευματοποίηση και εκχώρηση δημόσιων χώρων στον Κολωνό, σε δράσεις για υπεράσπιση της ζωής και του περιβάλλοντος σε μια σειρά περιοχές. **Οφείλουμε να ανεβάσουμε την παρέμβασή μας και σε άλλες περιοχές στα ανοικτά μέτωπα της περιόδου και να επανέλθουμε με πρωτοβουλίες των αριστερών κινήσεων πόλης και της Αντικαπιταλιστικής Ανατροπής στην Αττική.**

Για το αντιφασιστικό κίνημα και τους πρόσφυγες.

Όπως έχουμε σημειώσει ήδη στα πλαίσια της αναδιάταξης του πολιτικού συστήματος σε αντιδραστική κατεύθυνση, επιχειρείται να αναβαθμιστεί ο ακροδεξιός χώρος, σε μια φάση που και σε διεθνή επίπεδο, ακροδεξιά, ξενοφοβικά και φασιστικά ρεύματα και κόμματα αναπτύσσονται. Παράλληλα και με αφορμή το Μακεδονικό επιχειρείται να στηθεί εθνικιστικό μπλοκ με έντονη τη παρουσία εντός του νεοφασιστικού ρεύματος. Οι εξελίξεις αυτές και η επανεμφάνιση των φασιστικών συμμοριών στο δρόμο απαιτούν την αναβαθμισμένη αντιφασιστική παρέμβαση από τη πλευρά της αντικαπιταλιστικής και σύγχρονα κομμουνιστικής αριστεράς και των φορέων του μαζικού κινήματος.

Η αντιφασιστική πάλη σήμερα πρέπει να ανεβάσει πολιτική ταχύτητα, να υπερβεί τη συνήθεια και την τυποποίηση. Με ένα καθολικό πλαίσιο αιτημάτων απέναντι στο σύνολο της υπεραντιδραστικής στροφής που περιγράφηκε. Με στόχευση της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και της δεξιάς-ακροδεξιάς αντιπολίτευσης που αν και με διαφορές, την προωθούν από κοινού. Με ξεκάθαρο αντιΕΕ και αντιΝΑΤΟϊκό στίγμα. Με ενωτική αντιπολεμική, αντιρατσιστική και αντιεθνικιστική δράση, για τη διεθνιστική συνένωση των εργατών και των λαών όλου του κόσμου. Με προβολή και υπεράσπιση της δημοκρατίας και των διεκδικήσεων των “κάτω”, όχι των εκφυλισμένων και αντιδραστικοποιημένων αστικών θεσμών.

...

Κεφάλαιο 6. Ζητήματα συγκρότησης της Οργάνωσης

Η Π.Ε. συζήτησε και **αποτίμησε μια σειρά δραστηριότητες και μάχες της οργάνωσης** του προηγούμενου διαστήματος. Στα πλαίσια αυτά, η ΠΕ εκτιμά ότι πρώτος γύρος των **Φεστιβάλ Αναιρέσεις 2018** στις μεγαλύτερες πόλεις της Ελλάδας (*σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Γιάννενα, Λάρισα, Βόλο*) και του **κάμπινγκ** στον Κάτω Αλισσό Αχαΐας κλείνει με **θετικό πρόσημο**. Η **επιτυχία** αυτή αποτελεί μια σημαντική πολιτική παρακαταθήκη για τις δύσκολες μάχες του επόμενου διαστήματος, αποτυπώνει το ριζωμα του εγχειρήματος των *Αναιρέσεων* σε σημαντικά τμήματα της νεολαίας, αλλά και την πολιτική ωρίμανση της ν.Κ.Α. όπου με ψυχραιμία, αυταπάρνηση και συλλογική κουλτούρα αντιμετώπισε τις όποιες δυσκολίες προέκυψαν.

Η Π.Ε. εκτίμησε επίσης, ότι **η εφημερίδα Πριν**, με την ανανέωση της μορφής της και με την ενίσχυση του αντικαπιταλιστικού και σύγχρονα κομμουνιστικού της περιεχομένου, μπορεί να δώσει **ουσιαστική βοήθεια στη δουλειά μας**. Απαιτείται μια πιο συνολική αποτίμηση της μέχρι τώρα πορείας, αλλά και **άμεσα μέτρα**, όπως η ενίσχυση της Σ.Ε. και κάλυψη κενών που υπάρχουν, όπως και η στήριξη της κυκλοφορίας της με ενασχόληση όλων των οργανώσεων, οργάνωση της διακίνησης, άμεση οικονομική στήριξη καθώς και ανάπτυξη του δικτύου συνδρομητών.

Τέλος, η Πολιτική Επιτροπή **κατέληξε στη σύνθεση τεσσάρων ακόμα επιτροπών της ΠΕ και στα βασικά καθήκοντά τους** (*Επιτροπή Διεθνών, Επιτροπή Πόλης, Χώρου, Περιβάλλοντος, Επιτροπή για το Έμφυλο, Επιτροπή Δημοκρατικών Δικαιωμάτων και Αντιφασιστικής πάλης*).

Η Π.Ε. του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, Σεπτέμβριος 2018

[Tweet](#)
